

RAKENNUSOIKEUS 18

Pispalan asemakaavoituksen osallisryhmän kahdeksastoista kokoontuminen.

Aika: Tiistai 27.4.2010 kello 18:00 alkaen

Paikka: Pispalan kirjastotalo

Puheenjohtaja:

Sihteeri:

Asialista

1. Läsnäolijoiden toteaminen

2. Päivän työjärjestyksestä ja tavoitteista sopiminen

3. Edellisen kokouksen pöytäkirja

4. Tapahtumalistaa

- Seuraavan kokouksen ajankohta, kesäkuussa?
- Muut ajankohtaiset asiat
 - Kaavaraportti ja kaava-koepalat nähtäville ehkäpä toukokuussa
 - 11.5.2010 16:30 Haulitehtaalla, Moreenin ja Pispala-Pyynikin Yrittäjien järjestämä vapaamuotoinen keskustelutilaisuus Pispalan kaavoituksesta ja yritystoiminnan mahdollisuuksista

5. Kaavoittajalta saadut tiedot : kaava-koepalat

Osalliskokouksen 11.3. kaavoittajalta saatujen tietojen läpikäynti.

- kaava-koepalat
- ELY-keskuksen vahva ohjaus Tampereen Pispalan asemakaavoituksessa

6. RKY 2009 Pispalanrinne, vastineaineistoa

Vastaus Ympäristöministeriön ja Museoviraston ylimalkaisiin lausuntoihin: mm. todetut valmistelun puutteet ja puutteellinen kiinteistön omistajien kuuleminen Tampereella.

7. Pispalan asemakaavoituksen asiakirjojen pyytäminen

Kaupunki on edelleen kieltäytynyt antamasta kaikkia pyydettyjä asiakirjoja.
Katsaus hallinto-oikeuskäsittelyn etenemisestä.

8. Eteneminen / aloitteet

Esim. toukokuussa nähtäville tulevan kaavaraportin vaatimat toimet.

9. Kokouksen päättäminen

RAKENNUSOIKEUS 17

Pispalan asemakaavoituksen osallisryhmän seitsemästoista kokoontuminen.

Aika: Tiistai 23.2.2010 kello 18.00 alkaen

Paikka: Pispalan kirjastotalo

Puheenjohtaja: Antti Ivanoff

Sihteeri: Arne Raevaara

Pöytäkirja

1. Läsnäolijoiden toteaminen

Läsnä oli 13 henkilöä. Tilaisuudessa kiersi osallistujalista.

2. Tilaisuuden työjärjestyksen ja edellisen kokouksen pöytäkirjojen hyväksyminen

Sovittiin työjärjestys ja tilaisuuden tavoitteet.

Hyväksyttiin edellisen kokouksen pöytäkirja.

3. Tapahtumalista

Seuraava kokous pidetään tiistaina 27.4.2010 klo 18.00 Pispalan kirjastolla. Mikäli ilmenee jotain uutta, optiona on kokoontuminen 16.3.2010 klo 18.00 Pispalan kirjastolla.

4. Kaavoittajan lupaamien vuoden alun kaavoituksen lisätietojen käsittely

Kaavoittaja oli viestissään 16.2.2010 ilmoittanut tiedottavansa osallisryhmälle kaavoituksen ratkaisut yhdyskuntalautakunnan käsittelyn jälkeen. Viestin mukaan osallisille annetaan tieto vasta valmiista päätöksistä.

Antti Ivanoff esitti kaavoittajalle, että materiaali tulisi jakaa osallisryhmälle ennen lautakunnan kokousta, ei suinkaan sen jälkeen kun osalliset eivät enää voisi osallistua asian valmisteluun.

Luonnokset ovat olleet viime syksystä kaavoituksella, ne voisi viimeinkin edes näyttää myös osallisille.

Ihmettelyä herätti, koska kaavoitukseen osallisiksi ilmoittautuneet kakkosryhmäläiset saavat tiedon, etteivät pääse ryhmään. Ykkösalueen maapohjan omistajien kohtalo herätti pelkoa vastaavan kohtalon toistumisesta. Epäiltiin, kokoontuisiko toisen alueen osallisryhmä ylipäätään ennen kaavan valmistumista.

5. Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen RKY 2009 Pispalanrinne

Antti Ivanoffin valitus valtioneuvoston 22.12.2009 päätöksestä: valtakunnallisten merkittävien rakennettujen kulttuuriympäristöjen 1993 inventoinnin korvaaminen sen vuonna 2009 valmistuneella tarkistuksella valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden tarkoittamana (VAT) inventointina. Valitus esityslistan liitteenä.

Valtioneuvoston päätös tuli yllättäen, asia oli valmistunut hiljaisuudessa. Kyseinen valitus oli ainoa, joka koski kyseistä VN:n päätöstä. RKY kohteita oli yli 1 200.

Pispalanrinne-nimen käyttäminen aluerajauksen muutoksen yhteydessä koettiin keinotekoisena ja harhaanjohtavana. Kaupunki on kuuluttanut rajauksen muutoksen sellaisella nimellä, jota ei alueella tunneta. Pispalanrinne on asunto-osakeyhtiö Santalahdessa.

Pispalan aluetta koskien ensimmäinen uusi aluerajauskartta on ilmestynyt kaupungin toimesta vuonna 2000, siihen oli poikkeuksena RKY 2009:ssä vain kaksi uutta aluemuutosta eli uittotunnelin ja Pispalan pihojen alueet.

Pispalan kulttuuriympäristössä on kysymys kuitenkin VAT päätöksessä kaupunginosasta, rannalta rannalle muodostuneesta ympäristöstä. Yksittäinen rinne ei sisällä mitään sellaisia arvoja, jotka olisivat jonkin arvioinnin mukaan suojeltavia. Alue pitää säilyttää sellaisena että sen kulttuuriympäristöarvot säilyvät tai se on poistettava RKY:stä.

Asian valmistelu on tehty käsittämättömän suppeasti. RKY:ssä ei ole millään tavalla hyödynnetty alueen uusia inventointeja, eikä siinä ole myöskään huomioitu mitenkään kulttuuriympäristön maisema-analyysejä.

Nyt alueen keskeltä rajattiin Pispalan piha, mitkä alueet seuraavalla kerralla rajataan pois. Jo nyt alueesta tulee repaleinen. Kasvimaiden sijainti Pispalan pihan vieressä helpottaa myös sen rajaamista arvokkaammalta alueelta pois.

Ympäristökeskuksen, apulaispormestarin, kaavoituksen ja valtion viranomaisten toiminta asian yhteydessä herätti kummastelua. Samoihin asioihin kohdistuvat vastaukset olivat erilaisia eri viranomaisilta.

Valitusvaiheessa on saapunut viranomaisilta senkaltaista viestiä, ettei RKY-merkinnällä olisi mitään merkitystä. Kysymys on hallintokiemurteilusta.

Hallinto-oikeudelle esitetyissä selvityksissä on VN:n päätöksen tulkittu tarkoittavan vain sitä, että museoviranomainen on oikea viranomainen ja valmistelu on ollut riittävän laaja-alaista. Kuitenkin kaavoittaja tulkitsee kaavamonopolillaan RKY:n aluerajauksista kaavoitusta sitovaksi.

Oli epäselvyyttä, missä vaiheessa osallisilla olisi mahdollisuus vaikuttaa päätöksentekoon. Myös kaupungin valmisteluosuutta hämmästeltiin, miksi muutoksia ei ole kuulutettu julkisesti?

Kaavoituksella todettiin olevan vain vähän apuvälineitä kohtuuttomille kaavamääräyksille, sen on mahdollista vähentää alueelta rakennusoikeutta ainoastaan RKY:n (VAT:n) avulla.

Keskustelussa ihmeteltiin, miksi kehitetään keinotekoisia ja virheellisiä perusteita, miksi arvokkaiksi koettuja määritelmiä sekoitetaan niihin.

Tilaisuudessa käytiin laaja keskustelu erilaisista suojelutapauksista, erityisen mielenkiinnon kohteena oli suojelun kohtuullisuus. Todettiin, että suojelumääräyksissä omistajan asema tulee olla keskeinen.

6. Esimerkki Pispalaa koskevan suojelutapauksen ratkaisusta

Kyse oli vanhasta ensimmäisen maailmansodan aikaisesta bunkkerista. Maapohjan omistajan käsityksen mukaan sen suojeleminen kyseisessä kohtaa oli kohtuuton vaatimus.

Paikallinen maakuntamuseo suhtautui asiaan erittäin epäasiallisella tavalla eikä suostunut asiassa yhteistyöhön. Omistaja joutui keskustelemaan asiasta Museoviraston kanssa.

Omistaja olisi suostunut suojelemaan kohteen, mutta kustannusten jaosta oli erimielisyyttä. Museovirastolla ei ilmeisesti ollut rahaa korvata suojelupäätöksen kohtuuttomuutta. Kyseisen kohteen osalta rasite olisi muodostunut satoihin tuhansiin euroihin. Kyseinen rakennelma poistettiin yhteistyössä viranomaisten kanssa.

Maakuntamuseon tai kaavoittajan yhteistyöhaluttomuudesta huolimatta kyseinen esimerkki on hyvä.

Mikäli suojelupäätös ei ole kohtuullinen, on tärkeää todeta kaavoituksen yhteydessä, että suojelu voidaan toteuttaa vain korvausta vastaan.

Esimerkkinä esiin tuodun tontin osalta rakennusoikeuden arvoksi arvioitiin noin puoli miljoonaa euroa. Tilaisuudessa herätti ihmettelyä, kykenisikö kaupunki tai valtio korvaamaan asukkaiden taloudelliset tappiot tämän suuruusluokan korvauksissa.

Todettiin, että vain omistaja voi suojella ja säilyttää rakennuksen ja erilaiset kohteet. Mikäli tätä lähtökohtaa ei hyväksytä ja ulkopuolinen taho lähtee heikentämään omistajan asemaa, kustannuksien ja velvoitteiden aiheuttajan pitää maksaa velvoitteet.

Kohtuuttomista vaatimuksista seuraa myös valituksia, mikä seikka on tuotava esille ennen kaavan vahvistumista.

Tasapuolisuuden ja yhdenvertaisuuden osalta on tärkeä huomioida, että 30–40 % alueen rakennuskannasta on uutta. Alueen rakennuskanta on muodostunut työväestön heikon taloudellisen tilanteen sanelemana. Käytännössä jokaista rakennusta on aina tilanteen salliessa parannettu, laajennettu ja muokattu tarpeen mukaiseksi, ja niin halutaan tehdä vastaisuudessakin.

Rakennusoikeuden vähentäminen olemassa olevilta tonteilta on kohtuutonta huomioiden tasapuolisuuden ja yhdenvertaisuuden vaatimukset sekä perinteisen tehokkaasti rakennetun ympäristön säilyttäminen.

Kaavoittajan arveltiin siirtyvän niputuksista eri luokkiin ja tonttikohtaiseen tarkasteluun. Spekuloitiin, suostuisiko kaavoittaja kohtelemaan kiinteistöjä yhdenvertaisesti. Esitettiin sekä optimistisia että kyynisempiä mielipiteitä. Ihmeteltiin, olisiko suojeluluokittelun pyrkimyksenä ohjata vanhan rakennuskannan häviämiseen.

Ne tahot, jotka ovat halunneet rakennuskiellolla ja prosessilla taistella pispalalaisia vastaan voivat olla tyytyväisiä, aikaa kuluu kohtuuttomasti.

Tilaisuudessa keskusteltiin suojelun kohtuullisuudesta, mitä kohtuullinen tai järkevä suojelupäätös tarkoittaa. Mikä on rakennusoikeuden arvo ja kykeneekö kaupunki tai valtio korvaamaan kaikkia kustannuksia.

7. Lakimies kohtuuttomien kaava-ratkaisujen estämiseksi

Tilaisuudessa kiersi lista, jossa allekirjoittajat ilmaisivat kiinnostuksensa yhteisten lakimiespalvelujen hankkimiseksi ja kuluihin osallistumisesta. Pidettiin tärkeänä, että tulevaisuudessa osallisilla on olemassa tehokkaat keinot oikeuksiensa ajamiseksi, jonka avustuksella he kykenevät pitämään huolen Pispalasta ja sen asukkaiden yhteisistä eduista.

Lakimiehen kuluja voidaan kohtuullistaa, jos jokainen tekee pohjatyöt, hakee argumentit ja todennäköiset ongelmakohdat. Vain omistaja itse tietää, mitä kaikkea kohteessa joutuu tekemään jonkin kaavamerkinnän toteuttamiseksi ja miten se vaikuttaa Pispalan ilmeeseen.

Kaavan suojelumerkintä todettiin olevan kohtuutonta myös siksi, että tontti voi olla lainan vakuutena. Jos kaava poistaa pantin taloudelliset arvot, lainan antanut pankki voi vaatia uusia pantteja. Mikäli niitä ei ole antaa, kuka on korvausvelvollinen.

Tilanne oli siinä mielessä ”hauska”, että kaavoitusprosessin alulle laittaneen apulaispormestari Tarja Jokisen mukaan syy Pispalan uudelle asemakaavalle oli halu päästä eroon iänikuisista rakennuslupavalituksista. Nyt henkilöt, joiden omaisuuteen rakennusvalitukset ovat kohdistuneet, joutuvat yhteisesti järjestämään tarvittavan oikeudellisen neuvonnan.

Kaikki ne, joita asia koski, allekirjoittivat tilaisuudessa asiasta laaditun nimilistan.

8. Kaavoittajan kieltäytyminen asiakirjojen antamisesta

Aarne Raevaara kertoi tilaisuudessa saaneensa kielteisen vastauksen kaavoittajalle esittämäänsä asiakirjapyyntöön.

Asiakirjajulkisuus päätös edustaa hyvin kaavoituksen salailevaa linjausta. Nythän Pispalassa ei oikein tiedetä mikä on ongelman nimi, se kävisi selville pyydetyistä asiakirjoista.

On normaali käytäntö, että kaavoituksen yhteydessä osalliset saavat nähtäväkseen muistioita ja pöytäkirjoja. Julkisenä on muun muassa paljon selvityksiä erilaisista luonnonoloista, mutta ei itse kaavan sisällön ja varsinaisen asian asiakirjoja. Joidenkin hyönteisselvityksien merkitys ei ole niin iso kuin kaavan valmisteluun liittyvien muistioiden. Vähintään yhtä tärkeää kuin luonnonolojen olisi asukkaiden huomioiminen.

Asiakirjojen salaamisen katsottiin olevan outo osallisvuorovaikutuksen muoto.

Kaavoittaja ilmeisesti pelkää osallisten halua aitoon vuorovaikutukseen.

9. Pispalan asemakaavoituksen keskeyttäminen

Tilaisuudessa nousi esiin ihmetys, mikä hyöty asiakirjoista olisi vasta sen jälkeen kun asemakaava on valmistunut. Päädyttiin siihen, että kannattaa hakea hallinto-oikeudesta välitön päätös kaavoituksen keskeyttämiseksi.

Keskustelussa oli esillä myös pelko, että voisiko kaavoituksen keskeyttäminen vesittää kaiken sen mitä olemme tehneet.

Viimeisenä vaatimuksena oleva kaavoituksen lopettaminen ja nyt esitetty keskeyttäminen ovat aivan eri asia. Prosessin keskeyttämistä siihen asti kunnes osalliset saavat pyytämänsä asiakirjat pidettiin asiallisena vaatimuksena.

Valituksen taustalla on kysymys siitä, että osallisyhmän toiminta on olematonta. Valitut osalliset, joiden tehtävä on osallistua kaavoituksen prosessin tukemiseen, eivät voi osallistua asianmukaisella tavalla prosessiin. Valituksella pyritään korjaamaan viallinen osallisprosessi ja saamaan kaava-aineistoa osallisyhmän käyttöön.

Keskeyttäminen on keino vuorovaikutuksen varmistamiseksi ja vahvistamiseksi. Osalliset tarvitsevat tiedon omiin asioihinsa vaikuttavista tosiasioista. Materiaali tulee olla kaikkien käsillä, eikä päätöksiä saa tehdä osallisilta salassa.

Kaavatyö pitää saada käyntiin, ei ole mitään järkeä, että roikutaan vuodesta toiseen epävarmuudessa. Prosessin tulisi edetä mahdollisimman päämäärätietoisesti ja eri viranomaistahojen muistiot olisi saatava luettavaksi. Ehkä niistä löytyy se ristiriita, joka kertoo syyn kaavoituksen venymiseen.

Kaavoituksen viestit ovat ristiriitaisia. Se väittää pyrkivänsä laatimaan kaavan joka suojelisi, kuitenkin kaikki julkisuudessa kerrotut esimerkit pikemminkin ohjaavat pidemmänpäälle rakennuskannan hävittämiseen. Missään ei ole kulttuuriympäristön suojeluun ohjaavia ajatuksia.

Korulauseita ei tarvita. Lakikin sanoo, että osalliset pitää ottaa huomioon. Kaavoittaja ei ole ottanut millään tavalla huomioon osallisia. Miksi lakia ei noudateta?

Prosessin pidentäminen on ikävä paikallisille asukkaille, hieman epävarmaa, kuka tahoo haluaa pidentää prosessia.

10. Kaavoituksen itse valitsema osallisyhmä

Osalliset on pidetty pimennossa asioiden tilasta. Osallisyhmän kokoontumisen välit ovat noin yksi vuosi.

On hyvin loukkaavaa, että kaavoitus on kokonaan lakannut tiedottamisen. Esimerkiksi kaavoituksen oman osallisyhmän pöytäkirja puuttuu yhä edelleen.

Kokoukseen osallistuneet toisaalta väittivät, ettei pöytäkirjan sisältö kuitenkaan olisi niin erityisen järkevä, syynä tilaisuuden rupatteluluonteisuus sekä asioiden keskeneräisyys.

Kaavoituksen ammattitaito ei mahdollisesti mahdollistanut toimivan osalliskokouksen pitämistä.

11. Pispalan asemakaavoituksen lopettaminen

Edellisessä kokouksessa yksimielisesti hyväksytty aloite käytiin seikkaperäisesti läpi.

Vaikka kaavoituksen lopettamista vaaditaan, se ei tarkoita sitä, että jo tehty työ olisi turhaa. Kaikki jo tehty materiaali on hyötykäytettävissä. Se, että on tehty paljon työtä, ei kuitenkaan oikeuta huonoihin ratkaisuihin.

Korulauseiden käyttäjien katsottiin muodostavan isoimman uhan vanhalle rakennuskannalle. Ei ole olemassa ristiriitaa uudisrakentamisen ja rakennuskannan suojelun välillä.

Ongelmana on se, että kaavoitus väittää esittämiensä keinojen suojelevan jotain, ongelma on heidän keinojensa uskottavuus. On vaikea tietää, mikä on kaavoituksen lopullinen päämäärä kun asiakirjoja salataan osallisilta.

Pispalassa suojelemisen arvoiseksi on useasti todettu kulttuuriympäristö eli miljöö. Miljöö on suojelemisen arvoinen, ei suinkaan yksittäiset rakennukset. Rakennuksissa oleva suojelumerkintä ei suojele miljöötä.

Miljöötä suojelevat ohjeet ja vanha kaava muodostaisivat toimivan perustan Pispalan suojelemiseksi. Rakennusjärjestys olisi toimiva ja tehokas keino suojella yksittäisiä rakennuksia. Myös Rakennustapaohjeiden tekeminen toimivaksi on huomattavasti helpompi keino kuin nyt esillä oleva asemakaavan muutos.

Kaikki pelkäävät uutta kaavaa, mitä menetetään uudessa kaavassa. Erityisesti vanhojen rakennusten suojelumahdollisuuksien heikentyminen on iso uhka.

Lopetetaan rakennuskielto, lopetetaan uuden asemakaavan laatiminen ja pistetään vanha asemakaava kuntoon.

12. Kokouksen päättäminen

Kokous päätettiin klo 21.25.

Osallisyryhmä 11.3.2010, kaava-alueet 1a ja 1b

Edellisen kokouksen jälkeiset tapahtumat

Selvitykset

- hyönteisselvitys, 2009-2010, väliraportti
- meluselvitys I- ja II-vaiheen alueille
- runkomelu- ja värinäselvitys II- ja Santalahden kaava-alueille
- ilmanlaatuselvitys I-, II- ja Santalahti
- tekeillä kasvillisuus selvitys I-II-vaiheen alueille
- tekeillä viherverkkoselvitys, I-II-vaiheen kaava-alueille
- tekeillä II-vaiheen inventointi

Edellisen kokouksen jälkeiset tapahtumat

- II-vaiheen OAS:n nähtävilläolo päättyi 5.5.2009, mielipiteitä yht. 17 kpl, lausunnot 3 kpl
- KaOs-projektin esittely Yla:lle 19.5.
- väliaikainen rakennustapaohje; korjaukset ja viimeistely, hyväksymiskäsittely 30.6.2009
- rakennuskieltojen jatkaminen 1.3.2012 asti, yhdyskuntalautakunta 23.2.2010

Suojelu- ja rakennusoikeusperiaatetarkastelun vaiheet

Ydinkysymykset:

- millaisin suojelumerkinnöin Pispalan kulttuuriympäristöä voidaan vaalia ja kehittää ?
- mikä on sopiva rakennusoikeuden määrä, ettei lisärakentaminen heikennä olemassa olevan miljööän arvoja ?

Konsulttityö 2008

- osittain EU-rahoitteinen suojelu- ja rakennusoikeustarkastelu kilpailutettiin, valituksi Ramboll, aloitus keväällä 2008
- ympäristökeskus ei hyväksynyt konsultin vaihtoehtoja vaikeatajuisuuden takia, nähtäville 24.10.08 – 21.11.2008 vain analyysiosuus teemakarttoineen sekä lähtötietotaulukko
- mielipiteissä kritiikkiä mm. vaikealukuisuudesta, lähtötietojen epäluotettavuudesta sekä MRL:n mukaisten kerrosala-arvioiden luotettavuudesta ja laillisuudesta

Suojelu- ja rakennusoikeusperiaatetarkastelun vaiheet**Kaupungin oma jatkotyö, kevät 2009-**

- liikkeelle osallismielipiteistä: mm. kannustimet, lisärakentaminen, autosäilytys
- rakennusvalvonta ja ympäristökeskus, nyk. ELY eivät olleet mukana KaOs-vaiheessa, nämä oleelliset viranomaiset haluttiin mukaan (kaava on rakennusvalvonnan työväline, ELY valvoo valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden (VAT) toteuttamista)
- syksyn 2009/talven 2010 aikana on tutkittu useita erilaisia lähestymistapoja, kehityskulku kuvataan raportissa
- työtä hidastaneet hankkeeseen kohdistuvat keskenään ristiriitaiset toiveet ja vaatimukset, suunnittelijavaihdokset sekä kaavoituksen organisaatiomuutos vuosien 2009-2010 vaihteessa

Suojelu- ja rakennusoikeusperiaatetarkastelu

Tarkastelussa sovitettava yhteen mm. seuraavia tavoitteita ja vaatimuksia:

Rakennusvalvonta

- mahdollisimman selkeä kaava, vähän kaavamerkintöjä
- kaava ei saisi olla liian yksityiskohtainen, mutta ei myöskään tulkinnanvaraisuuksia
- rakennusten arvoa ei arvioida enää rakennuslupavaiheessa

Suojelu- ja rakennusoikeusperiaatetarkastelu

Tarkastelussa sovitettava yhteen mm. seuraavia tavoitteita ja vaatimuksia:

Osalliset

- kannustimia suojeluun
- lisärakentaminen, laajennukset ja korotukset oltava mahdollisia suojelutonteilla/taloissa
- aluetta ei saa museoida
- kiinteistöjen arvo ei saa laskea
- tasapuolisuus ja kohtuullisuus
- pysäköintijärjestelyjen parantaminen

Suojelu- ja rakennusoikeusperiaatetarkastelu

Tarkastelussa sovitettava yhteen mm. seuraavia tavoitteita ja vaatimuksia:

Maakuntamuseo

- aluksi yhden suojelumerkinnän kannalla, sittemmin eritasoisten
- muutosten (esim. laajennus) sallimisen suhteen tulisi jättää tulkinnanvaraa
- kohteiden muutoksensietokyky arvioitava
- suojelutonteilla taitavalla suunnittelulla voisi täydentää melko vapaastikin
- sanktioksi rakennusoikeuden väheneminen, jos purkaa suojellun rakennuksen

Suojelu- ja rakennusoikeusperiaatetarkastelu

Tarkastelussa sovitettava yhteen mm. seuraavia tavoitteita ja vaatimuksia:

ELY

- kulttuuriympäristön suojelu on kaavan päätavoite
- rakentamistehokkuuden vaikutusten arviointi tehtävä eri tehokkuuksilla, myös tehokkuuslukuja alentaen
- rakennusoikeutta koskevassa selvityksessä tulee lähtökohtatietoina ilmoittaa jo toteutuneet rakennusoikeudet MRL:n kerrosalanormien mukaan laskettuna
- selkeitä yksiselitteisiä suojelumerkintöjä ja –määräyksiä
- samanlaisissa tilanteissa olevia kohteita kohdeltava tasapuolisesti, eritasoisia suojelumerkintöjä
- tarkat rakennusalat ohjaamaan rakentamisen määrää, massoittelua ja sijoittumista tontilla,

Vaihtoehtojen 1, 2 ja 3 yleisperiaatteet

Kaikissa vaihtoehtoissa:

- rakennusoikeus kerrosneliömetreinä
- valtakunnallisesti merkittävä kulttuuriympäristö huomioidaan yleismääräyksessä
- yksi alueellinen suojelumerkintätyyppi
- yksi pihapiirimerkintätyyppi
- 3 erilaista rakennuskohtaista suojelumerkintätyyppiä (kohdistuvuus eroaa vaihtoehtoissa)
- suojelutalossa saa laajentaa vaipan sisällä rakennusoikeudesta huolimatta

Vaihtoehtojen taustaa ja työkaluja

- suojelumerkintälogiikka perustuu **rakennusinventoinnin arvoluokkiin ja suosituksiin**
- suojelukaavatyökalu** kehitetty taulukkoaineistosta, sillä korjattu lähtötietoja tietokantaan: kaikista tonteista MRL arvio ja osasta ravan päätös
- koetontteja 52 kpl**; edustavat mahdollisimman kattavasti erilaisia rakennustyyppisiä ja tontteja sekä miljööni monimuotoisuutta - pyritty löytämään yhteinen linja vastaavien tapausten suhteen
- 6 koepalaa**, joilla testataan vaihtoehtoisia suojelumerkintöjä ja rakennusoikeuden käyttämällisyyksiä (*vrt. kulttuurihist. arvot, maasto, maisema, liikennöitävyys, tasapuolisuus ...*)
- 3 vaihtoehtoista periaatetta** tulevan kaavaluonnoksen pohjaksi

Vaihtoehtojen 1, 2 ja 3 yleisperiaatteet

VE 1 TIUKKA	VE 2 MALTILLINEN	VE 3 SALLIVA
1. ja 2. lk asuinrakennukset ja piharakennusten helmet: ei rungon laajennuksia eikä korotusta 3 lk as.rakennukset: saa laajentaa ja korottaa lopun piharakennukset: saa korvata uudella	1.lk asuinrakennukset ja piharakennusten helmet: ei rungon laajennuksia eikä korotusta 2. ja 3 lk as.rakennukset: saa laajentaa ja korottaa lopun piharakennukset: saa korvata uudella	1. lk asuinrakennukset ja piharakennusten helmet: ei rungon laajennuksia eikä korotusta yleensä, harkinn.muk. lievempi merkintä 2. lk as.rakennukset: saa laajentaa ja korottaa 3. lk as.rakennukset ja lopun piharakennukset: saa korvata uudella
herkimmät pihapiirit (0,3...0,4) muut (0,45...0,5)	herkimmät pihapiirit (0,4...0,45) muut (0,5)	suojelurakennukselle ei kerrosalaa eikä kerrosalaa, tuhoutuneen tilalle samanlainen tehokkuushajonta (0,4...1,1)
niukka lisärakentaminen	kohtalaisesti lisärakentamista	runsaasti lisärakentamista
suojelutalolle pyritty merkitsemään hieman pienempi rakennusoikeus kuin arvio toteutuneesta vaipan sisäinen kannuste sanktio purkamisesta?	suojelutalolle pyritty merkitsemään hieman pienempi rakennusoikeus kuin arvio toteutuneesta vaipan sisäinen kannuste sanktio purkamisesta? piharakennuksen, terassin ja p-paikan alle extratila rak. oikeuden lisäksi	tuhoutuneen suojelutalon tilalle samanlainen, kaupunkikuva huolellisesti säilyttään vaipan sisäinen kannuste piharakennuksen, terassin ja p-paikan alle extratila rak. oikeuden lisäksi
autopalkkanormi on maksimi katettuja ja maanalaisia autosuojia vain rakennusalalle	autopalkkanormi on maksimi katettuja ja maanalaisia autosuojia vain rakennusalalle	autopalkkanormi ei ole maksimi maanalaisia autosuojia myös rakennusalalla ulkopuolelle

Raportin sisällöstä**Lähtötiedot**

Teemakartat analyyseineen – selitykset karttojen yhteyteen

Vaihtoehdot

Tavoitteet

MRL:n ja VAT:n asettamat lähtökohdat

Saadun tavoiteaineiston kuvaus

Vaihtoehtojen kehityksen kuvaus

Rakennusinventoinnin arvoluokitukset ja niiden soveltaminen

Vaihtoehtojen ja kaavamääräysten esittely

[koepalojen esittely; arvot, historia, vaihtoehtojen kuvaus, haasteet/erityiskysymykset](#)

[vaihtoehdot 1, 2 ja 3 joka koepalasta samalla aukeamalla](#)

[arvoerittelyt alue- ja tonttikohtaisesti](#)

[vaihtoehtojen vaikutukset koepaloittain](#)

Vaihtoehtojen alustava vaikutusarviointi

Haasteita jatkotyöhön, mahdolliset lisäselvitystarpeet

Vaihtoehtoraportin alustavat käsittelyvaiheet

- raportti osallisryhmäkäsittelyyn 04/2010
- esittely Ylalle - nähtäville 30 vrk 04-05/2010
- esittely koepalojen kiinteistönomistajille
(päivystyspäivä, mahdollisuus henkilökohtaiseen tapaamiseen kaavanlaatijoiden kanssa) 05/2010
- yleisötilaisuus 05/2010
- infotilaisuus lausunnonantajille 05/2010
- palautetilaisuudet osallisten ja viranomaisten kanssa 06/2010 -08/2010
- käsittely ylassa 08/09/2010

Alustava vaikutusarviointi

Kulttuuriperintöön

- maisemaan, kaupunkikuvaan, rakennettuun kulttuuriympäristöön, kulttuurikasvillisuuteen ja muinaismuistoihin. Vaikutusarvioinnissa on keskeistä arvioida toteuttaako kaavaratkaisu kaavalle asetettuja tavoitteita.

Ihmisen elinoloihin ja elinympäristöön

- asumiseen, sosiaaliseen ympäristöön ja kulttuuriin
- alueen kehittymismahdollisuuksiin

Taloudelliset vaikutukset

- vaihtoehtoista tehdään alustava vaikutustenarviointi kaavaratkaisujen tasapuolisuudesta ja kohtuullisuudesta kiinteistönomistajien kannalta

Lisäksi:

- arvioidaan pysäköintinormien ja -ratkaisujen vaikutuksia eri näkökulmista
- arvioidaan kaavaratkaisujen kannustavuutta suojeluun eri näkökulmista

Vaikutustenarviointi täydennetään saatavan palautteen pohjalta

Kaavoituksen alustava aikataulu v. 2010

I-vaihe: kaavaluonnosten laatiminen alkaa 05/2010

- Viherverkkoselvitys
- Alueet/tontit, joiden käyttötarkoitukselle tutkitaan vaihtoehdot
- Suojeluperiaatetarkastelun palauteraportti nähtävilläolon jälkeen
- Luonnokset laaditaan ratkaisumallin selvittyä, nähtäville 2010 aikana

II-vaihe:

- Rakennusinventointi nähtäville + arvokeskustelu 09/2010
- Kävelykierrokset 09/2010
- Kaavaluonnosten laatiminen alkaa 09-10/2010

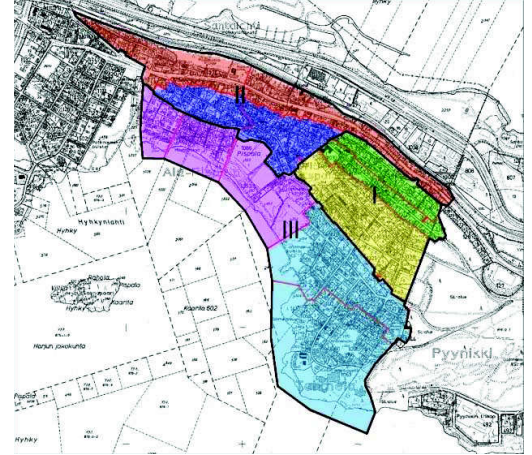
III-vaihe: aloitus kun I-vaiheen kaavaehdotus hyväksymiskäsittelyssä

Osallisyhmätoiminta ja muu vuorovaikutus**Ehdotus:**

- Yksi osallisyhmä koko Pispalaan
- Edustus yhdistyksistä (9 kpl), KaOs-teematyöryhmistä + muita kaava-alueiden omistaja- ja asukasedustajia
- I-alueiden osallisyhmistä pois yhdistysten tuplaedustus, täydennetään II-vaiheen osallisyhmiin ilmoittautuneilla (viimeistään syksyllä)

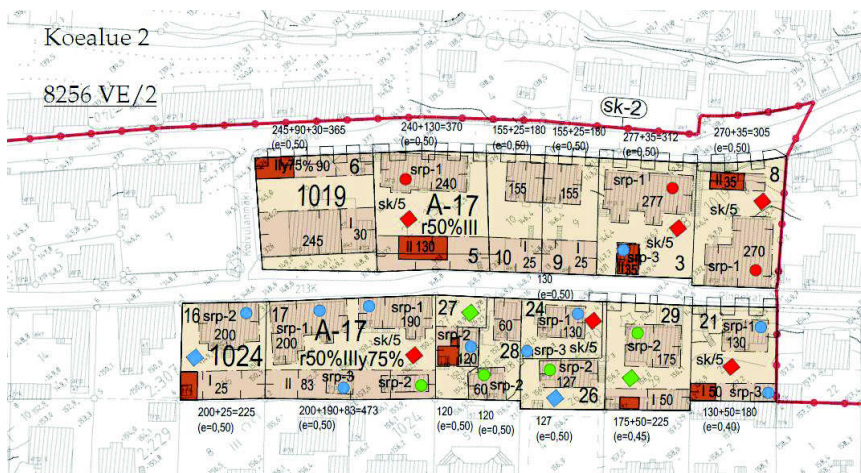
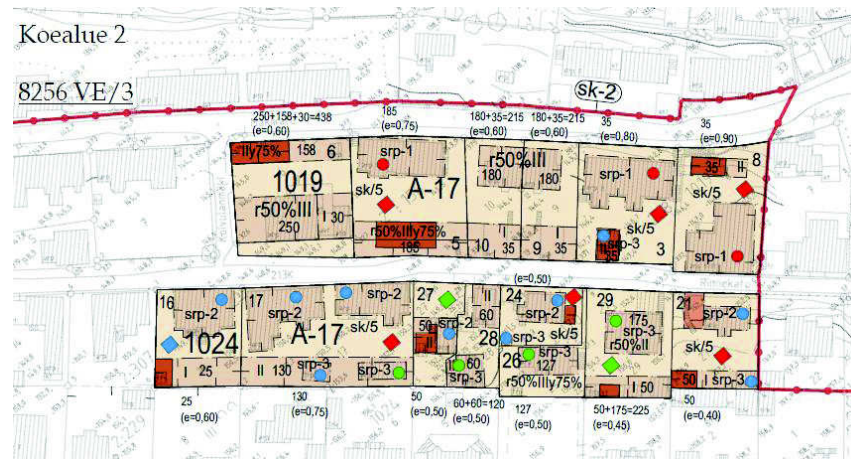
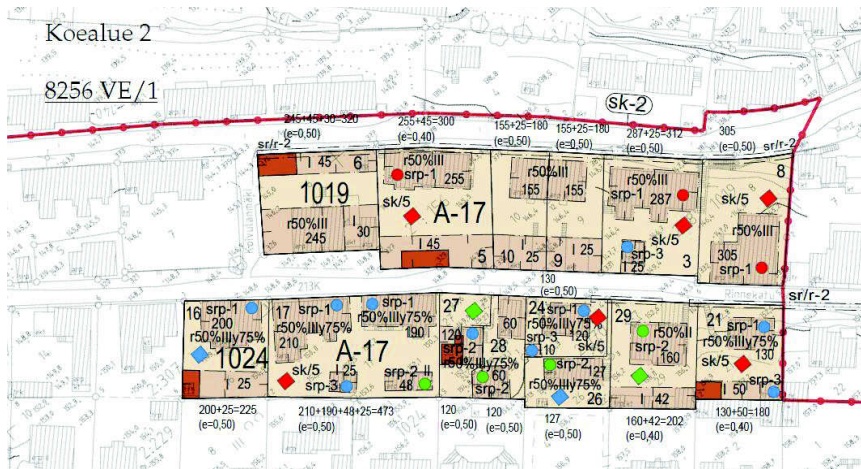
Muu vuorovaikutus

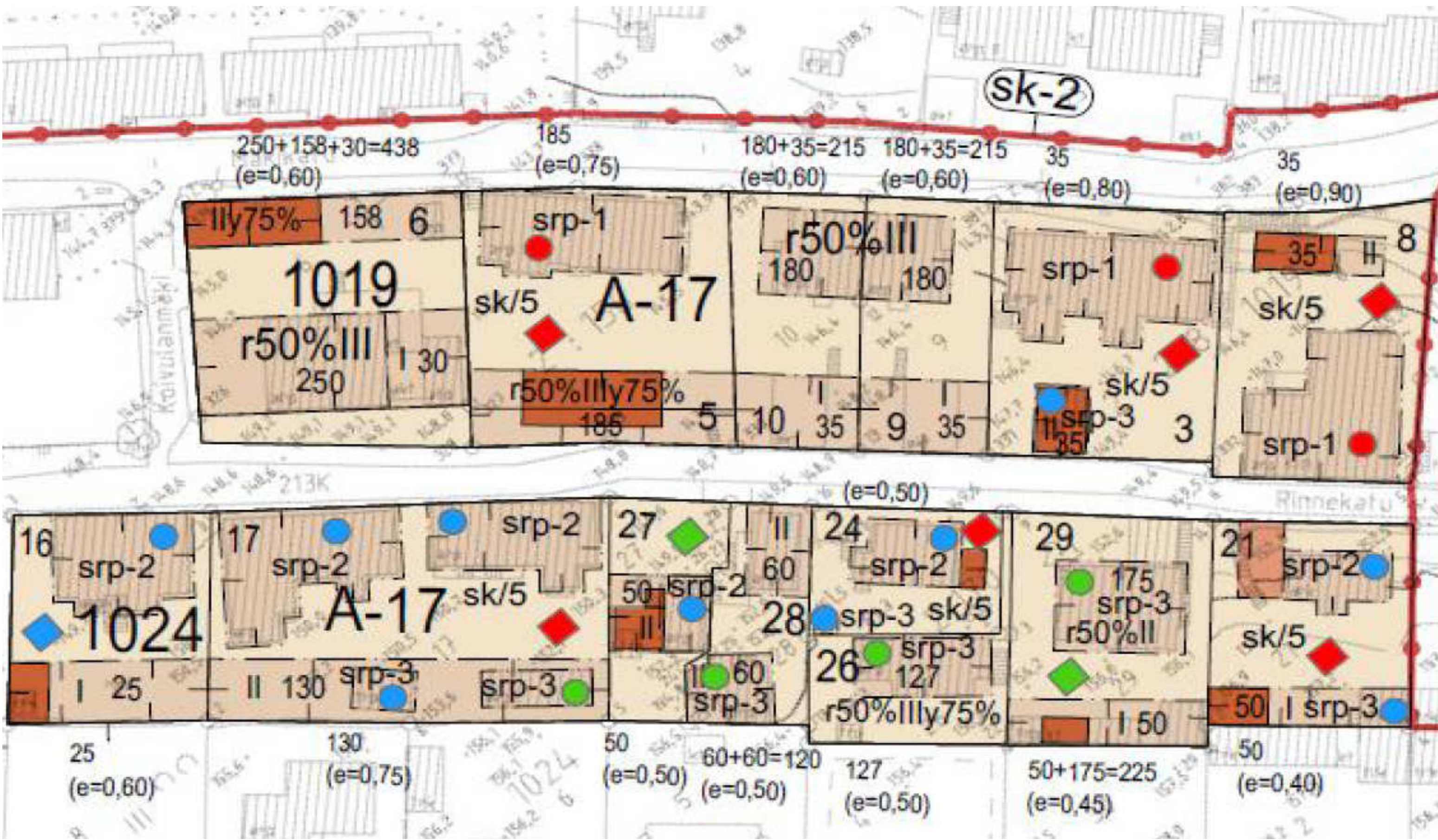
- Ohjatut kävelykierrokset 2 kpl II-alueella
- Teematapaamiset (esim. Rajaportin saunan alue, Ahjolan ympäristö)
- Tiedottaminen – sähköpostiryhmä?

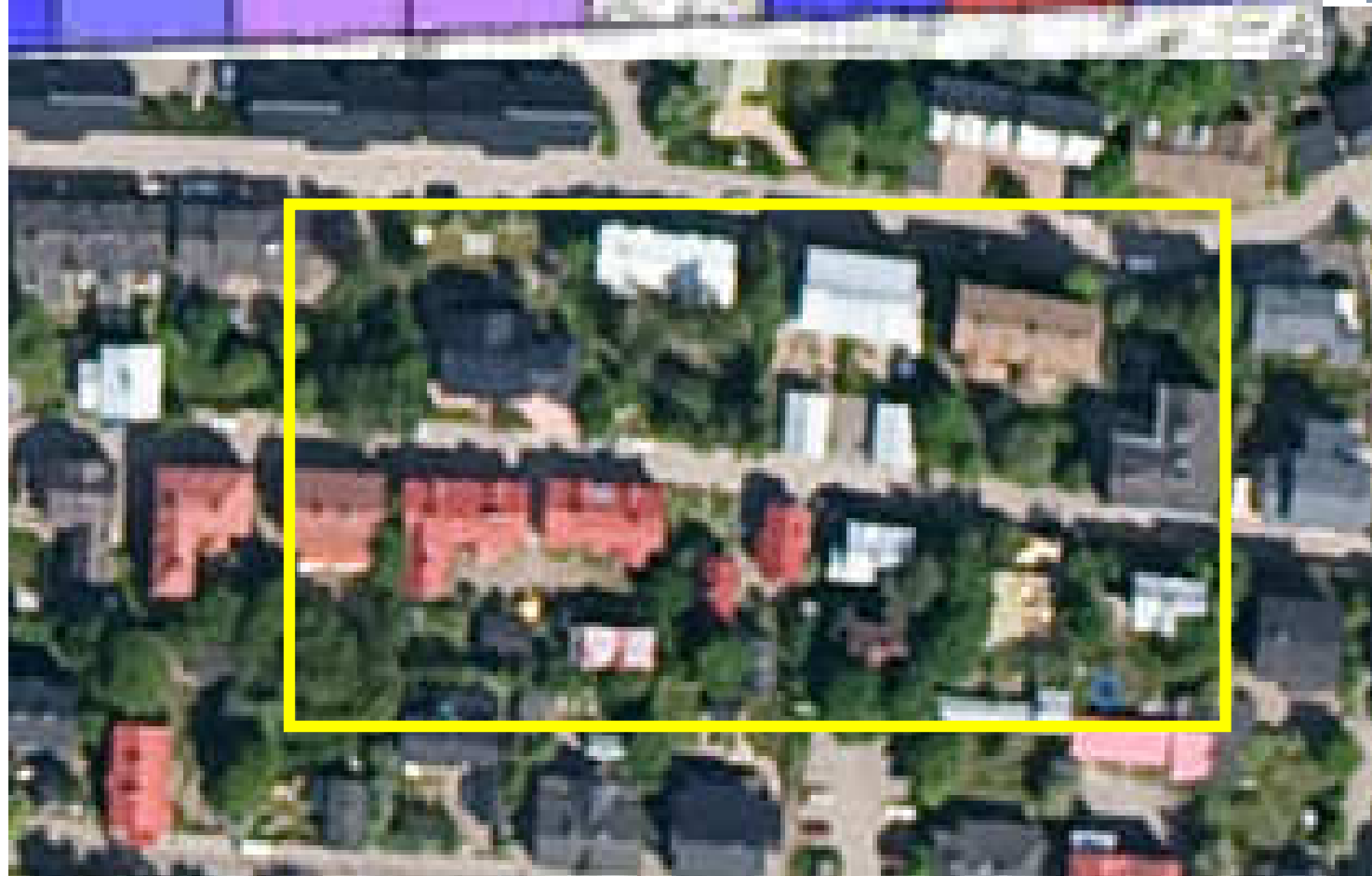
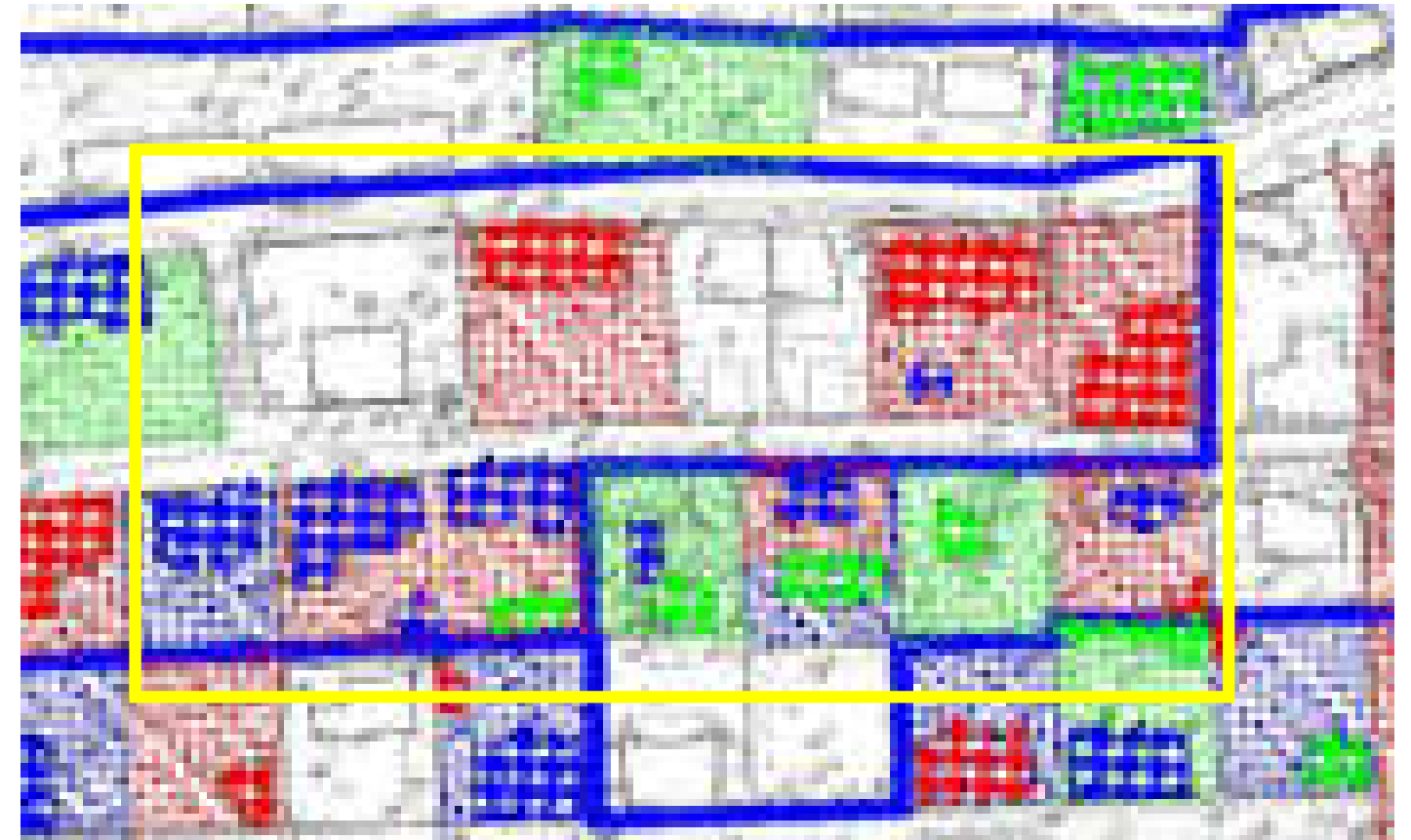
Mielipiteiden kirjaaminen

- Nähtävilläolot: Mielipiteet suoraan kirjaamoon joko sähköpostilla, postitse tai paikan päälle vieden – myös muuta kautta tulleet mielipiteet kirjataan diaariin
- Kaavan kotisivun (kaupungin karttapalvelu) kautta tulevat palautteet ohjautuvat palvelupisteen palautejärjestelmään, samoin palvelupisteen sähköpostiosoitteeseen tulleet palautteet
- Suoraan kaavoittajalle tulevat palautteet (nähtävilläolojen ulkopuolella) arkistoidaan kaava-aineistoihin; harkinnan mukaan voidaan myös kirjata diaariin

Vaihtoehdot 1, 2 ja 3 / koepala 2

rakennusoikeutta
käyttämättä kem2 (tontteja kpl)

■ 250 - 500	(11)
■ 100 - 249	(48)
■ 25 - 99	(52)
■ -25 - 24	(321)
■ -221 - -24	(30)

kulttuurihistoriallisesti arvokkaat
rakennukset

kulttuurihistoriallisesti arvokkaat
kohteet

arvoalueiden rajat

Pvm 19.3.2010

Pispalan suojelu- ja rakennusoikeustarkastelu – koealueiden ja raportin esitystavan periaatteista osallisryhmille

Riikka Rahkonen ja Minna Kiviluoto 19.3.2010

Liite osallisryhmän kokouksessa 11.3.2010 esillä olleeseen powerpoint -esitykseen

Raportissa esitellään kolme periaatevaihtoehtoa kuuden koealueen avulla. Raportin esitystapa pyrkii olemaan mahdollisimman havainnollinen. Kukin koealue tontteineen ja vaihtoehtoineen esitellään omalla aukeamallaan, näin vaihtoehtoja on helppo vertailla.

Osallisryhmässä oli esillä koealueen 2 alustavat luonnokset senhetkisessä vaiheessaan suullisesti esiteltyinä. Vaihtoehtoja kehitetään vielä. Vaihtoehtojen tarkempi kuvaus ja vaikutustenarviointi sekä tonteista että alueesta tulevat sisältymään raporttiin.

Koealueen versioissa olevista kaavamääräyksistä osa on olemassa olevia ja osa kehitetään varta vasten Pispalan kaavaa varten. Kehitteillä olevista esitämme tässä periaatteen, ehdotetut sanamuodot ovat arvioitavissa aikanaan raportissa.

KEHITTEILLÄ OLEVAT KAAVAMÄÄRÄYKSET 19.3.2010:

Käyttötarkoitus: A-17

Asuinrakennusten korttelialue, jolle saadaan sijoittaa myös liike-, toimisto- ja palvelutiloja. Tontille on varattava autopaikkoja merkinnän osoittama määrä.

Käyttötarkoitus säilyttää entisellään nykyisen kaavan periaatteen. Autopaikkanormit esitetään yleismääräyksessä. Autopaikkanormi kehitetään nykyisessä kaavassa olevan normin pohjalta. Yleisestä linjasta poikkeavat normit esitetään tarvittaessa tontikohtaisesti.

Kerrosluvut:

Ve 1: yleensä rakennusalaakohtaisesti

ve 2: joko tontti – tai korttelikohtaisesti, mikäli mahdollista

ve 3: kerroslukua ei esitetä suojeltaville rakennuksille

Suojelumerkintöjen periaate:

Arvoalueet: sk-2

Kaikki inventoinnin arvoalueet samalla merkinnällä, tavoitteena arvoalueen ominaispiirteiden säilyminen.

Arvokkaat pihapiirit: sk/5

Inventoinnin I lk pihapiirit osoitetaan merkinnällä, jonka tavoitteena on pihapiirien ominaispiirteiden säilyminen

Pvm 19.3.2010

Rakennusten suojelumerkinnot:

srp-1: tiukka suojelumerkintä; ei saa purkaa, ei rungon laajennuksia eikä korotuksia, pienet muutokset ja kuistinomaiset laajennukset mahdollisia

srp-2: maltillinen suojelumerkintä; ei saa purkaa, saa korottaa ja laajentaa runkoa

srp-3: lievä suojelumerkintä; saa purkaa, tulee korvata uudella pihapiiriin sopivalla (Kohdistuvuutta eri rakennuksille on selitetty powerpointin taulukossa)

sr/r-2: suojelumerkintä pulteri/betonimuureille; korjattava/uusittava katumiljööseen soveltuvala tavalla

Liittymäkiellot: ns. vetoketjumerkintä

Rakennusoikeudet: koealue 2

Punaruskealla esitetty lisärakentaminen, vaaleammalla maanalaisten uusien autotallien rakentamismahdollisuudet. Tontin rakennusoikeus pyöristettynä tehokkuusluvaksi on esitetty tontin ylä- tai alapuolella.

ve 1:

Tehokkuuslinja $e = 0,5$. Inventoinnin suosituksia tulkittu tiukahkosti, mikä on johtanut joidenkin tonttien alempiin tehokkuuksiin. Muita merkittäviä perusteita ovat olleet maasto, kaupunkikuva ja rakennusten perinteinen sijoittelun tapa tontilla/ korttelin osa-alueella.

ve 2:

Tehokkuuslinja $e = 0,5$. Inventoinnin suosituksia tulkittu lievemmin. Tässä vaihtoehdossa alhaiselle suojeluluokalle (3 lk) on annettu lieventävää painoarvoa rakennusoikeuksia harkitessa.

ve 3:

Tonteille on osoitettu lisärakentamista suojelunäkökulmat, tontin mahdollisuudet ja kaupunkikuva huomioiden. Rakennuksille, joille on annettu srp-1 tai srp-2 ei anneta rakennusoikeutta eikä kerroslukua. Jos tällainen rakennus tuhoutuu, tilalle tulee rakentaa samanlainen. Tehokkuusluku on laskettu suojelurakennuksiin arvioiduista kerrossaloista ja osoitetusta muusta rakennusoikeudesta. Periaate tuottaa suurta hajontaa rakennusoikeuksissa. Luku on suuntaa antava, sillä mahdollisuus rakentaa piharakennukset rinteessä kaksikerroksisina nostaa todellista tehokkuuslukua.

Analyysiä kaava-koepalojen ongelmista (alustava)

Rakennusalat on määritetty niin tarkkaan nykyisten rakennuksen mukaan, että käytännössä poistetaan mahdollisuudet laajentaa vanhoja rakennuksia omistajan tarpeiden mukaisesti. Seurauksena on, että myös uuden kaavan myötä olisi tarve työllistävälle poikkeuslupakäsittelylle.

Rakennusten jako srp1, srp2 ja srp3 -luokkiin ja rakennuksille asetetut eri tason rajoitteet ovat teennäisiä. Maakuntamuseon inventointien eri luokituksista johdetut suojelurankaisut, eivät edistä kulttuuriympäristön säilymistä. Pispalassa on yksittäisten tonttien sijasta kyse maisemakokonaisuuksista ja kulttuuriympäristöön vaikutusten kannalta ei ole kummalla puolella tontin rajaa uudisrakentaminen tapahtuu.

Rakentamisen ohjaaminen rinteen korkeuskäyrien suuntaisesti tukkii tehokkaasti arvokkaaksi koettuja maisemia ja näköaloja.

Rakennusoikeuksia on osoitettu pääasiassa vain ns. pienille piharakennuksille. Rakentamismahdollisuuksia on käytännössä leikattu siitä näkökulmasta, että vanha kaava on sallinut mm. 30m²:n kevytrakenteiset varastot ilman vaikutusta käytettyyn kerrosalaan. Nyt esitetyssä ratkaisussa vastaavaan rakentamiseen kuuluu jo rakennusoikeutta.

Rakentamismahdollisuuksien suuntaaminen kellari- ja vinttitiloihin ja rakennusten retroaktiivinen MRL-mukainen kerrosalatlukinta vähentää rakentamismahdollisuuksia selvästi.

Rakentamisalan aiempaa tarkempi määrittäminen merkitsee useassa tapauksessa sitä, että omistajalle ei jää käytännön mahdollisuutta rakennusoikeuden hyödyntämiseen lisäarvoa tuottavasti. Mitä tehdä jos kaavoittajan osoittama laajentamissuunta osuu ”väärään” huoneeseen? Tärkeää olisi mahdollistaa omistajan motivaation säilyminen vanhan rakennuksen säilyttämiseen – tehokkaamman keinon antaa se, että omistajalle annetaan valinnanvapaus oman rakennuksensa kehittämisestä.

Käytännössä laadittujen kaava-koepalojen linjaukset eivät anna riittäviä kannustimia tai keinoja rakennusten suojeluun tai remontoimiseen pitkällä aikajänteellä. Ne rakennukset, joiden säilymisen edellyttämä remontointi edellyttäisi eniten kannustimia, asetetaan kaavassa heikoimpaan asemaan. Modernin ”valmiin” talon osalta tarpeet muutoksille ovat keskimäärin vähäisemmät kuin ajasta jälkeen jääneen ”leikkimökin” osalta.

Yksikään nyt nähdyistä kaava-koepalaluonnoksista ei ole rakentamismahdollisuuksien osalta vielä ns 0-vaihtoehto. Kaava-koepalat ovat kaavoitukselle asetettujen keskeisten mittareiden ja sujan Pispalan kaavoituksen aloituspäätöksen peruslinjauksen vastaisia. Tavoitteena tulisi olla ratkaisu, joka on kiinteistöjen vakuusarvojen kannalta neutraali.

Hämeenlinnan hallinto-oikeus

Asiakirjajulkisuutta koskeva valitus

Asia: Osallisen oikeudesta saada tieto viranomaisen hallussa olevista asiakirjoista

Muutoksenhakija

Aarne Raevara
aarne.raevaara@uta.fi

Valituksen kohteena olevan päätöksen sisältö

Vastauksena muutoksenhakijan pyyntöön saada Antti Ivanoffin tietopyynnöissä yksilöimiä asiakirjoja on tilaajapäällikkö viitannut viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 4 §. *Aarne Raevaran pyyntö asiakirjojen saamiseksi hylätään, koska kysymyksessä ei ole julkisuuslain tarkoittamista viranomaisen asiakirjoista.*

Vaatimukset hallinto-oikeudelle

1 - Hallinto-oikeuden on välipäätöksessä välittömästi määrättävä Tampereen kaupungin Pispalan aluetta (Ylä-Pispala, Santalahti, Tahmela ja Ala-Pispala) koskevat asemakaavoitukset keskeytettäväksi hallintolainkäyttölain (HLL 1996/586) 32 §:n mukaisesti. Perustelut kohdassa 7.

2 - Kyseinen tilaajapäällikkö Risto Laaksosen antama päätös 20.01.2010 Dno TRE:/ 9949 /07.01.03/2009) on lainvastaisena kumottava.

3 - Hallinto-oikeuden on määrättävä, että muutoksenhakijan pyytämät tiedot on annettava muutoksenhakijalle viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (Julkisuuslaki 1999/621) 16 §:ssä säädetyllä tavalla.

4 - Tampereen kaupungin on korvattava muutoksenhakijalle oikeudenkäynnistä aiheutuvat kustannukset. Perustelut

1. Päätöksen tehnyt virkamies ylitti toimivaltansa

Kuntalain 14 §:n toimivallan siirtämistä koskevaa säännöstä ei sovelleta, jos viranomaisen toimivallasta on säädetty erityislaissa. Julkisuuslain 14 §:ään sisältyvät tällaiset erityissäännökset. Julkisuuslain 14 §:ssä on määritelty toimivallan siirrosta: *Valtuusto voi kunnan johtosäännöllä kuitenkin antaa tässä laissa tarkoitettuna viranomaisena toimivalle kunnalliselle toimielimelle oikeuden siirtää päättämässään laajuudessa asiakirjan antamista koskevaa viranomaisen ratkaisuvalltaa alaiselleen viranhaltijalle.*

Yhdyskuntalautakunta ei ole voinut siirtää 9.1.2007 (Liite 2.) päätetyllä tavalla julkisuuslain tarkoittamaa viranomaisen toimivaltaa tilaajapäällikkö Risto Laaksoselle. Valtuustokaan ei ole sitä siirtänyt. Valtuuston 18.6.2008 hyväksymässä ja 26.11.2008 ja 25.11.2009 muu­tu­tu­ssa *Tampereen kaupungin lautakuntien johtosääntö* (Liite 3.) ei ole viranomaisen ratkaisuvallan osalta mitään julkisuuslain tarkoittamaa asiakirjan antamista koskevaa määrystä toimivallan siirrosta.

Saamani tiedon mukaan yhdyskuntalautakunnassa asiaa esitelleet virkamiehet olivat pyydettyinäkin kieltäytyneet siirtämästä asian ratkaisua yhdyskuntalautakunnalle. Liitteenä 4 ja 5 ovat Antti Ivanoffin ja muutoksenhakijan lautakunnan jäsenille lähettämät sähköpostiviestit.

2. Pyydetty asiakirjat ovat riittävästi yksilöityjä

Valituksenalaisessa päätöspöytäkirjassa tietopyynnön rajaaminen kohdistumaan vain *Pispalan asemakaavoitukseen liittyvän viranomaistyöryhmän pöytäkirjoista ja muistioista* koskevaksi oli virheellinen. Mikäli lauseessa on kyse tietojen hallintaan eikä asiakirjan pyytäjän tekemään pyyntöön liittyvä luokittelu, se tulisi olla selkeämmin esillä. Päätöksessä mainittu pyyntö on liitteessä 6.

Asiakokonaisuus on diarisoitu Tampereen kaupungin kirjaamossa *Asiakirjapyyntö Pispalan rakennustapaohjeesta ym.* Otsikointi sinänsä ei ole tärkeä vaan se, että viranomaiset eivät ole esittäneet pyyntöjä pyydettyjen asiakirjojen lisäyksilöintiin. Viranomaiset ovat olleet tietoisia, mihin asiakirjoihin tietopyynnot kohdistuvat.

Liitteenä 7 oleva ruutukaappaus Tampereen kaupungin diaarista havainnollistaa hyvin Antti Ivanoffin tietopyynnön. Diaariin on myös kirjattu valituksenalainen tilaajapäällikkö Risto Laaksosen antama kielteinen päätös. Diaariin on jäänyt kirjaamatta suurin osa Antti Ivanoffin tietopyynnöistä sekä aiheeseen liittyvästä aineistosta. Tilaajapäällikkö Risto Laaksonen on 16.11.2009 todennut Antti Ivanoffin esittäneen tietopyynnot 4.11., 5.11., 8.11., 9.11. ja 13.11.2009.

Ne asiakirjat, joihin tietopyyntö kohdistui, on yksilöity Antti Ivanoffin sähköposteissa sekä hänen käymissään keskusteluissa. Liite 8 sisältää useita hänen asiassa lähettämäänsä sähköposteja. Mikäli hallinto-oikeus tarvitsee asiassa lisätietoja, Antti Ivanoffin yhteystiedot löytyvät valituksen liiteluettelosta. Toimitan Antti Ivanoffille tämän valituksen täydellisenä kopiona.

Antti Ivanoffilla on kaupunginvaltuutettuna tieto asiakirjojen olemassa olosta sekä kyky riittävässä määrin yksilöidä niitä.

3. Tiedonsaanti on turvattava asiakirjan julkisista osista

Päätöksessä ei ilmene, että asiakirjapyyntö olisi käsitelty asiakirjoittain ja julkisuuslain 10 § ja 17 § huomioon ottaen. Asiakirjoja ei ole käyty läpi harkiten, voisiko julkiset tiedot erotella salassa pidettävistä. (KHO 6.6.2001 T 1375) Muutoksenhakija ei ole erikseen pyytänyt mitään erityistä asiakirjaa, vaan vaatinut samat asiakirjat kuin Antti Ivanoff on riittävällä yksilöinnillä vaatinut. Muutoksenhakija on valinnut kyseisen menettelytavan, koska Tampereen kaupungin asiakirjahallinta ei vastaa julkisuuslain 18 § hyvää tiedonhallintatapaa eikä arkistolain määräyksiä.

Se, että Tampereen kaupunki ei noudata arkistolakia, haittaa kuntalaisten mahdollisuuksia valvoa oikeuksiaan ja pyytää asiakirjoja. Kirjattavaksi lähetettyjä asiakirjoja ei ole kirjattu. Toisen nimissä lähetettyjä asiakirjoja ei ole poistettu diaareista.

Perustuslain takaaman yhdenvertaisuuden ja julkisuuslain 17 § edellyttämän tasapuolisuuden kannalta on hyvin huolestuttavaa, että joillekin toimijoille on toimitettu joitain pyydettyistä asiakirjoista ja annettu lupauksia niiden saamisesta sekä tietoja, mutta ei muutoksenhakijalle.

Muutoksenhakija ei ole saanut yhtään asiakirjaa, ei lupausta saada tutustua niihin, ei tietoja niistä eikä edes riittävän yksityiskohtaista perustelua tai päätöstä kielteiselle päätökselle koskien esimerkiksi seuraavia asiakirjoja:

3.1. Lainvoimaisen päätöksen asiakirjoja

Risto Laaksosen 20.1.2010 antamassa päätöksessä pyyntöni asiakirjojen saamiseksi vastattiin kielteisesti sillä perusteella, että *kysymyksessä ei ole julkisuuslain tarkoittamista viranomaisen asiakirjoista.*

Osa pyydytyistä asiakirjoista on yhdyskuntalautakunnan 30.6.2009 pidetyn kokouksen § 252 *Pispalan ja Tahmelan väliaikainen rakentamistapaohje* valmisteluaineistoa.
http://193.111.93.11/ktwebbin/dbisa.dll/ktwebscr/pk_asil.htm?+elin=YLA&pvm=30.6.2009+15%3A00%3A00

Julkisuuslain 4 §:ssä on määritelty ne organisaatiot, joita pidetään lain tarkoittamina viranomaisina. Lain luettelon neljännessä kohdassa on *kunnalliset viranomaiset*. Kuntalain 17 §:n mukaan kunnan toimielimiä ovat valtuuston lisäksi kunnanhallitus, lautakunnat ja johtokunnat.

Yhdyskuntalautakunta on julkisuuslain tarkoittama viranomainen. Koska *Pispalan ja Tahmelan väliaikainen rakentamistapaohje* on lainvoimaisesti hyväksytty yhdyskuntalautakunnassa, kyseiset pyyntöni kohteena olevat asiakirjat ovat näin tulleet julkisiksi asiakirjoiksi. Liitteessä 7 on 25.11.2009 lähetetty ja 4.12.2009 kiirehditty rakennustapaohjetta koskeva yksiselitteinen asiakirjojen toimittamispyyntö.

3.2. Varmennettuja asiakirjoja

Erikoissuunnittelija Ulla Tiilikaisen välittämään tilaajapäällikkö Risto Laaksosen väitteeseen, että Antti Ivanoff olisi pyytänyt epävirallisia muistiinpanoja, olen vastannut käsityksenäni, että pyyntö ei kohdistu epävirallisiin muistiinpanoihin, vaan pyynnön kohteena ovat kaikki pyynnöissä yksilöidyt julkiset asiakirjat.

Kyse on tältä osin muiston / pöytäkirjan muotoon laadituista asiakirjoista, jotka on tarkastuksen jälkeen allekirjoitettu tai vastaavalla tavalla varmennettu. Käsitykseni mukaan oikean ja riittävän tiedon saamisen kannalta voisi olla haitallista, mikäli tapaamisissa läsnä olleiden epäviralliset muistiinpanot tai yhden läsnäolijan tulkinnot asioista leviäisivät julkisuuteen.

3.3. Asianosaisen erityisen tiedonsaantioikeuden asiakirjoja

Asianosaisjulkisuus on perustuslain 21.2 §:ssä määritelty hyvän hallinnon tae. Asianosaisen oikeutta tiedonsaantiin koskevan julkisuuslain 11.1 §:n mukaan hakijalla, valittajalla sekä muulla, jonka oikeutta, etua tai velvollisuutta asia koskee (*asianosainen*), on oikeus saada asiaa käsittelevältä tai käsitteeltä viranomaiselta tieto muunkin kuin julkisen asiakirjan sisällöstä, joka voi tai on voinut vaikuttaa hänen asiansa käsittelyyn.

Muutoksenhakija omistaa kaava-alueelta heikkokuntoisen vanhan rakennuksen. Alueelle laadittavana oleva uusi asemakaava saattaa heikentää sen korjausmahdollisuuksia. Vuosi sitten muutoksenhakijalla oli mahdollisuus noin 250 m² lisärakentamiseen. Tulevaisuuden tilanne on hyvin epäselvä. Muutoksenhakija toimii myös asemakaavoituksen uudistamisen yhteydessä perustetun Rakennusoikeusryhmä -nimisen osallisyryhmän sihteerinä. Lisäksi muutoksenhakija on toiminnanjohtaja Pirkanmaan Rakennussuojeluyhdistys ry:ssä. www.rakennussuojelu.com Muutoksenhakua liittyä yhdistyksen toimialaan.

Muutoksenhakijalla on asianosaisuuden perusteella oikeus saada kaikki Antti Ivanoffin yksilöidyt viranomaisen hallussa olevat asiakirjat.

Maankäyttö- ja rakennuslain mukaisten osallisten tiedonsaanti on Pispalan asemakaavoituksen yhteydessä rajoittanut se, että kaavoittaja on hyväksynyt vain osan heistä viralliseen osallisyryhmään.

Tästä syystä tiedon ja julkisuuden tarve on korostunut. Mutta myös niiden osallisten osalta, jotka on hyväksytty viralliseen osallisyryhmään, tilanne on kohtuuton. Kaavoittajan valitsema osallisyryhmä ei ole kokoontunut lähes vuoteen. Kaavoittajan pyrkimyksenä on ilmeisesti esitellä vasta päätösten jälkeen asiat osallisille sen sijaan, että ottaisi osalliset lain vaatimalla tavalla mukaan jo valmisteluprosessiin. Myös tämä menettely on vastoin keskeisimpiä lakeja ja lainvalmistelussa esitettyjä vaatimuksia.

4. Julkisuusolettama

Julkisuusperiaate on perustuslaissa määritelty viranomaisilla olevan asiakirjan saatavuutta koskeva peruslähdekohta. Viranomaisen hallussa olevat asiakirjat ovat perustuslain 12 §:n 2 momentin mukaan yleensä julkisia ja jokaisella on oikeus saada tieto niistä. Asiakirjojen julkisuutta sääntelee laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta. Sen 1 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen asiakirjat ovat julkisia, jollei laissa erikseen toisin säädetä.

Kaavoitusprosessin julkisuus

Kaavoituksessa julkisia ovat viranomaisen asiakirjat, joilla tarkoitetaan viranomaisen hallussa olevia asiakirjoja, jotka viranomainen on laatinut tai joka on toimitettu viranomaiselle asian käsittelyä varten tai muuten toimialaan tai tehtävään kuuluvassa asiassa. Kysymykseen tulevat silloin viranomaiselle tulleet aloitteet, esitykset, viranomaisen itsensä asian käsittelyä varten laatima asiakirja, kuten esityslista tai muistio sen jälkeen, kun asiakirjan laatija on antanut asiakirjan esimiehelle tai esim. jakanut kokouksessa. Samoin julkisia ovat viranomaisen laatimat lausunnot, tilastot ja muut selvitykset. Julkisia ovat esim. kaavana koskevat muistiot ja kehittämiskeskusteluja koskevat muistiot. (Lauri Jääskeläinen-Olavi Syrjänen: Maankäyttö- ja rakennuslaki selityksineen. Käytännön käsikirja 2003, 68.)

Uuden lain mukaan kaikki asiakirjat salassa pidettäviä tietoja lukuun ottamatta tulevat nyt pääsääntöisesti julkisiksi viimeistään silloin, kun asian käsittely kyseisessä viranomaisessa on päättynyt. Tieto voidaan antaa myös valmisteilla olevasta asiakirjasta, joka ei ole vielä julkinen, tai niin sanotusta ei-asiakirjasta, jolla tarkoitetaan virkamiehen muistiinpanoja ja luonnoksia, sekä viranomaisen sisäistä työskentelyä varten laadittuja asiakirjoja, jotka eivät vielä kuulu julkisuuslain soveltamisalaan. Tiedon antaminen tällaisesta asiakirjasta on viranomaisen harkinnassa, kuitenkin niissä puitteissa, että lupaa harkittaessa ei tiedon saamista lain tarkoitus huomioon ottaen voida perusteettomasti rajoittaa. Harkinnassa on huomioitava julkisuuden asema perusoikeutena (perustuslaki 731/1999, 12 §:n 2 momentti), julkisuuslain 3, 17 ja 20 §:t sekä yleiset hallinto-oikeudelliset periaatteet. (<http://www.optula.om.fi/uploads/iwxh0k9f6.pdf> Crista Salovaara 280)

5. Hyvän hallinnon puute

Pyyntö, joka kohdistui viranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin, on ainoastaan yksi osa muutoksenhakijan pyynnöistä avoimempaa, julkisempaan ja erityisesti legaliteettiperiaatteen mukaiseen kaavoitukseen.

Julkisuuslain 5 §:n 1 momentin perustelujen (HE 30/1998 vp, s. 54) mukaan "viranomaisten asiakirjojen julkisuuden tarkoituksena ei ole olla tiedonhankkimiskeino sinänsä, vaan mahdollistaa tietojen saaminen viranomaisten toiminnan valvomiseksi ja muiden lain 3 §:stä ilmenevien tarkoitusten vuoksi".

Julkisuuslain 3 §:n mukaan mainitussa laissa säädettyjen tiedonsaantioikeuksien tarkoituksena on muun ohella antaa yksilöille ja yhteisöille mahdollisuus valvoa julkisen vallan käyttöä sekä oikeuksiaan ja etujaan.

5.1. Legaliteettiperiaate

Perustuslain 2 §:n 3 momentin mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia.

Kaavoittaja ei ole hyväksynyt lainmukaisia osallisia osallistumis- ja arviointisuunnitelmassa määritellyn osallistumisryhmän jäseniksi. Kaavoittaja on perustellut MRL:n mukaisten osallisten ja julkisuuslain mukaisten asianosaisten hylkäämistä viranomaisen osallisyhmästä sillä, että kyseinen päätös on asian valmistelua. Myös tämä päätös on legaliteettiperiaatteen vastainen ja korostaa asiakirjajulkisuuden tärkeyttä. Esimerkiksi sellaisen asianosaisten osalta, jonka koko omaisuus on kaavamuutoksen kohteena, on kohtuutonta vielä erikseen kieltää asiakirjojen saaminen.

Julkisuuslain 3 §:n mukaisten tiedonsaantioikeuksien tarkoituksena mainittu mahdollisuus antaa yksityisille ja yhteisöille mahdollisuus valvoa oikeuksiaan ja etujaan on tärkeämpi kuin nyt kaupunkisuunnitteluyksikön korostama mahdollisuus jälkepäin, jo valmistuneen asemakaavan yhteydessä korjata virheellisiä lähtökohtatietoja tai lukea mihin suuntaan kaavoittajalle mieluisimmat, mutta kuitenkin ei-lainmukaiset osalliset ovat kaavoitusta ohjanneet. Asiakokonaisuus tarkemmin kohdassa 7. *Kaavoituksen välitön keskeyttäminen.*

6. Valtakunnallisesti merkittävän kulttuuriympäristön kaavoittaminen

6.1. Asukkaat huolissaan kulttuuriympäristöstään

Pispalan asemakaavoituksen valmisteluun liittyi KaOs -projektin nimellä kulkenut asukasosallistumista aktivoiva hanke. KaOs -projektissa muodostuneesta Rakennusoikeusryhmästä on kehittynyt hyvin paikallisia arvoja ja osallisia edustava foorumi. Muutoksenhakija, Rakennusoikeusryhmä ja muutkin lainmukaiset osalliset ovat hyvin voimakkaasti panostaneet vuorovaikutteiseen yhteistyöhön. Rakennusoikeusryhmän asemakaavoituksen avuksi laatima *Pispala Visio* on hyvä esimerkki lainmukaisten osallisten yhteistyöhalusta.

Valmistelun avoimuuden ja julkisuuden merkitystä korostaa, että vasta KaOs -projektin Rakennusoikeusryhmässä paljastui suurimmalle osalle osallisia, että heille tärkeitä arvoja ja näkemyksiä ei oltu otettu missään muodossa huomioon alueen aiemmissa maankäytön ratkaisuisa, erityisesti niin sanotussa Ryytimaan rivitalokaavoituksessa sekä Santalahden osayleiskaavassa. Pispalan harjun Tahmelan / Pyhäjärven puoleisen Ryytimaan osalta kysymys oli viljelypalstojen muuttamisesta asumiskäyttöön, Pispalan harjun Näsijärven puolella Santalahden alueella kysymys oli alueen perinteisen yksi–kaksikerroksisen rakennuskannan muuttamisesta kerrostaloasuinalueeksi.

Mikäli kaupunki olisi järjestänyt paikallisille asukkailla lainmukaisen mahdollisuuden osallistua kyseisiin kaavoituksiin, olisi asukkaiden yhteneväiset näkemykset olleet mahdollista ottaa huomioon kyseisissä kaavaratkaisuissa. Kaavoittaja jätti osayleiskaavassa huomioimatta Santalahden kuulumisen valtakunnallisesti merkittävään kulttuuriympäristöön perustellen sitä muun muassa sillä, ettei kukaan sitä kaavoittajalle esittänyt. Ryytimaan rivitalokaavan lainmukaisuuden arviointi olisi palvellut myös Tampereen kaupungin etua.

Todennäköisesti alueella vallitsevat yhteneväiset arvot olisivat muokanneet lopulliset ratkaisut toisenkaltaisiksi, mikäli ne olisivat olleet päätöksenteossa mukana. Arvot olivat yhteneväisiä myös valtuustossa.

Kaupungin käyttämä ja rahoittama paikallinen sopijaosapuoli hyväksyi kaikessa hiljaisuudessa kyseiset sekä mahdollisesti lainvastaiset että paikallisten asukkaiden arvojen vastaiset kaavat.

Alueella vallitsee laaja yhdensuuntainen näkemys esimerkiksi vanhojen rakennusten suojelusta, viheralueiden säilyttämisestä ja paikallisten asukkaiden arvojen huomioimisesta. Tietenkin löytyy joku eri mieltä oleva henkilö, joka kannattaa esimerkiksi rakentamista pienille viheralueille. Se on hyväksyttävää, mutta ei niin, että se tapahtuisi perinteen mukaisesti: *piilossa alueen asukkailta, heille vierailta arvoilla, mutta heidän nimissään.*

Mahdollisesti yksi syy tietojen antamisesta kieltäytymiselle liittyy kyseisenkaltaisen menettelytavan hyödyntämiseen ja peittelemiseen. On todennäköistä, että asioiden saapuessa julkisuuteen niille tulkitaan hyvin erilainen tarkoitus ja päämäärä kuin jos ne jäisivät viranomaisille kaavoitukseen liitettäväksi toteamuksella: *paikallisten asukkaiden esityksen mukaisesti.*

6.2. Luottamushenkilöt ovat pyrkineet vastuullisuuteen

Kaupunginhallituksen suunnittelujaosto (Suja) 28.5.2007 päätös ja perustelut Pispalan asemakaavan muutoksen käynnistämiseksi sekä hyvänä ohjeistuksena yhdyskuntalautakunnan Ympäristö- ja rakennusjaoston 19.2.2008 yksimielinen päätös, että Kannaksenkatu 12:een suunniteltu kaksikerroksinen, olemassa olevan rakennusoikeuden mukainen uudisrakentaminen ei ota huomioon erityisiä kulttuurihistoriallisia ja maisemallisia arvoja eikä sovellu rakennettuun ympäristöön ja maisemaan, olivat hyviä luottamushenkilöiden tekemiä linjauksia. Vaikka asian jaostossa esitelleet virkamiehet kirjjasivat eriävät mielipiteet, kummatkin päätökset olisivat olleet hyviä lähtökohtia asemakaavoitukselle. Ne ovat asemakaavoituksen julkisuudessa esitettyjä lähtökohtia.

6.3. Kaavoitus etenee mielivaltaiseen suuntaan

Pispalan asemakaavoituksen tavoitteeksi on asetettu kulttuuriympäristön säilyminen. Muutoksenhakija joutuu ikäväkseen korostamaan, että on syntynyt senkaltaisen mielikuva, että alueen kaavoitus ei kehity käytännön ratkaisuisa luottamushenkilöiden päätöksiin mukaisesti eikä asiassa julkisesti kerrottujen lähtökohtien mukaisena.

Muutamattomalla paljastuneet esimerkit ovat erittäin huolestuttavia, kuten seuraava: Kaavoitukselle mieluisien tahojen viheralueelle ideoitu viisi kerrosta korkea, 30 metriä leveä ja 15 metriä syvä kerrostalo paljastui sattumalta paikallisille asukkailla. Asiasta 24.4.2008 kysyttäessä kaavoituksesta vastuussa ollut apulaispormestari kertoi, että kyse oli paikallisten asukkaiden kaavoittajalle esittämästä hankkeesta. Saatuaan asian tietoonsa alueella asuvat sanoutuivat kirjallisesti irti hankkeesta ja kyseenalaistivat kaavoituksen toiminnan myös tältä osin.

Pispalan asemakaavoituksen aikana kaavoituksen toteuttaja ei ole yhdessäkään päätöksessä, selvityksessä tai pyrkimyksessä esittänyt mitään alueen kulttuuriympäristön tärkeän elementin eli yksittäisten rakennusten suojeluaseman parantamiseksi.

6.4. Työntekijöiden vaihtuvuus

Julkisuuslain noudattaminen ehkäisisi jo etukäteen pahimmat edellä kuvatun kaltaiset vallankäytön väärinkäytökset. Muutoksenhakija haluaa korostaa, että myös kaavoituksen tuottajaroolissa olevien työntekijöiden asema parantuu julkisuuden ja avoimuuden myötä.

Kaavoituksen epämääräisyys, avoimuuden puute ja joidenkin tahojen suosiminen on suurimmalta osalta hämärtänyt useiden konsulttien, virkamiesten ja työntekijöiden vilpittömätkin pyrkimykset. Osaltaan tilanne on purkautunut kaavoituksen tuottajaroolissa olevien työntekijöiden vaihtumisena.

6.5. Viranomaistoiminnan legitimitetti

Tilanteessa, jossa mahdollisesti sekä valtuuston, yhdyskuntalautakunnan että paikallisten asukkaiden arvot näyttäisivät olevan hyvin yhteneväisiä, kaavayksikkö ei hyväksy julkisuuden ja avoimuuden lisääntymistä siten, että asukkaat pääsevät tosiasiallisesti mukaan oman lähiympäristönsä maankäytön suunnitteluun. Näinhän myös käytännön tasolla varmistuisi yhteneväisten arvojen toteutuminen.

Liitteenä 9 yhdyskuntalautakunnalle 5.3.2009 lähettämäni *Oikaisuvaatimus Yhdyskuntalautakunnan alaisesta viranomaispäätöksestä liittyen Pispalan asemakaavoituksen osallisyhmiä valintaan*. Koska lähetin sen virkamiesten kautta, sitä ei koskaan toimitettu yhdyskuntalautakunnan jäsenille. Liitteenä on myös 26.3.2009 päivätty vastaus. Ne ovat soveltuvin osin tämän muutoksenhaun osia.

Muutoksenhakija epäilee, että kaavoituksen asiakirjat ja päätökset perustuvat virheellisiin tulkintoihin. Tästä on hyvänä esimerkkinä erikoissuunnittelija Ulla Tiilikaisen vastaus lainmukaisten osallisten hylkäämiselle sekä kaavoittajalle myönteisempien tahojen hyväksymiselle.

Vaikka esimerkiksi osallisyhmiä valintaan liittyvää toimialan ja toimialueen sekoittamista voitaneen selittää kiireellä tai muulla inhimillisellä syyllä, on kaikkien etu, että valmistelumateriaali, asiakirjat ja selvitykset eivät sisällä edes tahattomasti virheellisiä tietoja. Muutoksenhakija ei ymmärrä, miksi kaavoitus ei panosta riittävän ammattitaitoisen työskentelyn varmistamiseen, vaan mahdollisten asiavirheiden peittelyyn.

Pispalan asemakaavoitusprosessia on leimannut alusta alkaen salailun ilmapiiri. Esimerkkinä avoimuuden puutteesta on myös muutoksenhakijan erikoissuunnittelija Ulla Tiilikaiselta saama vastaus kysymykseen paikallisen asukas yhdistyksen roolista kaavoitusta edeltäneen KaOs -projektin synnyssä. Tiilikainen vastasi selkeään ja kaavoituksen osallisia kiinnostavaan kysymykseen, ettei hän tiedä kyseisen yhdistyksen roolia. Muutoksenhakijan muusta lähteestä saamasta EAKR -projektihakemuksesta käy kuitenkin ilmi, että hän on ollut projektipäällikkönä tietoinen KaOs -projektin taustavoimista. Kaavoituksen osallisissa ei ole herättänyt luottamusta se, että virkamies ei ole kertonut oikeata tietoa tässä sinänsä kaavoituksen kokonaisuuden näkökulmasta epäoleellisissa asiassa. Pikemminkin edellä mainitun kaltainen toimintatapa antaa olettaa, että osallisilta halutaan salata muitakin kaavoitukseen liittyviä tekijöitä. Olettamus on voimistunut koska osallisten satunnaisesti saamat tiedonmurut ovat liian usein olleet ristiriidassa niistä esitettyjen viranomaistulkintojen kanssa.

Maankäytön suunnittelussa salailu ja keskeisen tiedon pimittäminen ei voi olla kaavoittajan työvälineinä. Asiakirjajulkisuuden yhtenä tehtävänä on viranomaistoiminnan legitimitietin vahvistaminen. Toivon, että hallinto-oikeus arvioisi erityisesti tältä osin tilaajapäällikön päätöksen julkisuuslain tarkoitus huomioiden.

7. Kaavoituksen välitön keskeyttäminen

7.1. Hallinto-oikeuden on väliaikapäätöksellä pysäytettävä Pispalan asemakaavoitus

Viitaten edellä sanottuun ja korostaen HLL 32.1 §:n mukaista hallinto-oikeuden toimivaltaa korostan, että esittäessäni tietopyynnön Antti Ivanoffin yksilöimiin asiakirjoihin olen ensisijaisesti halunnut tosiasiatietoa osallistuakseni itse asiaosaisena kaavoituksen valmisteluprosessiin ja tiedottaakseni lainmukaisille osallisille muiden mukana Rakennusoikeusryhmässä sekä myös luottamushenkilöille (valtuustolle ja yhdyskuntalautakunnalle) kaavoituksessa esitetystä tiedoista.

Muutoksenhakijan, Rakennusoikeusryhmän, useiden lainmukaisten osallisten ja asiaosaisten mahdollisuus osallistua kaavoituksen valmisteluvaiheen vuorovaikutukselliseen prosessiin jää toteutumatta, mikäli hallinto-oikeus ei keskeyttäisi Pispalan asemakaavoitusta.

Vaikka hallinto-oikeus nopeastikin määräisi kysytyt tiedot annettavaksi muutoksenhakijan edellyttämällä tavalla, on täysin mahdollista, että tiedon julkistaminen venyy Tampereen kaupungin kaavayksikön toimenpiteistä niin pitkälle, että niiden hyöty kaavoituksen lainmukaisille osallisille jäisi hyvin vähäiseksi. Käsitelmäni mukaan on täysin välttämätöntä, että hallinto-oikeus määrää välittömästi väliaikapäätöksellä Pispalan aluetta koskevan asemakaavoituksen keskeytettäväksi.

7.2. Lopullisessa päätöksessä kytkettävä tiedon julkistaminen ja alueen kaavoitus yhteen

Toivoisin, että hallinto-oikeus lopullisessa päätöksessään kytkisi tiedon julkistamisen ja alueen kaavoituksen jatkumisen ajallisesti yhteen niin, että yksi kuukausi tietojen julkistamisesta kaavayksikölle olisi mahdollisuus niin halutessaan jatkaa kyseistä kaavoitusprosessia.

8. Oikeudenkäyntikulut

Hallintolainkäyttölain 74 §:n 1 momentin mukaan asianosainen on velvollinen korvaamaan toisen asianosaisen oikeudenkäyntikulut kokonaan tai osaksi, jos erityisesti asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen on kohtuutonta, että asianosainen joutuu pitämään oikeudenkäyntikulunsa vahinkonaan.

Mitä asianosaisesta on säädetty, voidaan soveltaa myös päätöksen tehneeseen hallintoviranomaiseen. Harkittaessa julkisen asianosaisen korvausvelvollisuutta on pykälän 2 momentin mukaan otettava erityisesti huomioon, onko oikeudenkäynti aiheutunut viranomaisen virheestä.

Käsitelmäni mukaan huomioiden asia kokonaisuuden on kohtuutonta mikäli muutoksenhakijana joutuisin kantamaan kaikki oikeudenkäyntikuluni.

Oikeudenkäyntikuluni, joita esitän korvattavaksi, ovat 1 000 euroa.

Tampereella 27.2.2010

Aarne Raevara

aarne.raevaara@uta.fi